

พระราชบัญญัติ
ว่าด้วยการเก็บรักษาน้ำมันเชื้อเพลิง
พุทธศักราช 2474

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาประชาธิปกพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว มีพระบรมราชโองการ
ดำรัสเหนือเกล้าฯ สั่งว่า

โดยที่ทรงพระราชดำริเห็นสมควรจัดให้มีระเบียบควบคุมการเก็บรักษาตลอดถึงการบรรจุ
ถ่ายและจำหน่ายน้ำมันเชื้อเพลิงเพื่อป้องกันอัคคีภัย

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยบทยามาตรา ต่อไปนี้

ความเบื้องต้น

มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า "พระราชบัญญัติว่าด้วยการเก็บรักษาน้ำมันเชื้อเพลิง
พุทธศักราช 2474"

มาตรา 2* ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันที่ 1 เดือนพฤศจิกายน พุทธศักราช 2474

*[รก.2474/-/268/23 สิงหาคม 2474]

หมวด 1
บทเบ็ดเสร็จทั่วไป

มาตรา 3 ในพระราชบัญญัตินี้

"เสนาบดี" หมายความว่า เสนาบดีกระทรวงมหาดไทย

"เจ้าพนักงาน" หมายความว่า เจ้าพนักงานผู้ซึ่งเสนาบดีได้ตั้งขึ้นให้มีหน้าที่ทำการตาม
พระราชบัญญัตินี้

"นายช่าง" หมายความว่า นายช่างผู้ซึ่งเสนาบดีได้ตั้งขึ้นให้มีหน้าที่ทำการตามพระราชบัญญัตินี้

"น้ำมันเชื้อเพลิง" รวมความว่า ของเหลวทั้งปวงที่เรียกกันว่า รือคอยล เกโรซิน(น้ำมันก๊าด) ปา
ราฟิน เปโตรเลียม กาโซลิน เบนโซล เบนโซลิน เบนซิน นฟธา และสิ่งอื่น ๆ ตามที่เสนาบดีจะได้ออกประกาศเพิ่มเติม
ภายหลังว่าเป็นน้ำมันเชื้อเพลิง ไม่ว่าเกิดโดยธรรมชาติ หรือทำขึ้นจากเปโตรเลียม ถ่านหิน วัสดุ เชล ปิต ฯลฯ และ
สิ่งซึ่งทำขึ้นจากสิ่งนั้น ๆ อีกต่อหนึ่ง

"ชั้นเกิดไฟ" หมายความว่า เขตความร้อนเมื่อน้ำมันเชื้อเพลิงได้กระทบแล้ว อาจมีไอลุกเป็น
เพลิงได้

"หีบ" หมายความว่า ที่บรรจุน้ำมันเชื้อเพลิงมีปริมาณไม่เกินสองปีบ

"ปีบ" หมายความว่า ที่บรรจุน้ำมันเชื้อเพลิงมีปริมาณไม่เกิน 20 ลิตร

"สถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง"* หมายความว่า สถานที่ที่ใช้ในการเก็บน้ำมันเชื้อเพลิง และบริเวณที่กำหนดเป็นเขตสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิงและให้หมายความรวมถึงสิ่งก่อสร้าง ท่อและอุปกรณ์ต่าง ๆ ในบริเวณนั้นที่ใช้ในการบริการน้ำมันเชื้อเพลิงให้แก่ยานพาหนะไม่ว่าจะจำหน่ายขายหรือมิได้จำหน่ายขาย

*[บทนิยามคำว่า "สถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง" เพิ่มความโดยพระราชบัญญัติฯ (ฉบับที่ 5)

พ.ศ. 2530]

มาตรา 4 น้ำมันเชื้อเพลิงตามที่ใช้ในพระราชบัญญัตินี้ได้แบ่งเป็นสามจำพวก คือ

1. "ชนิดไม่น่ากลัวอันตราย" หมายความว่า ชนิดที่มีชั้นเกิดไฟสูงกว่า 66 องศาเซลเซียสติดต่อกันไป
2. "ชนิดธรรมดา" หมายความว่า ชนิดที่มีชั้นเกิดไฟในระหว่างตั้งแต่ 66 ลงมาจนถึง 23 องศาเซลเซียส

กรด

3. "ชนิดน่ากลัวอันตราย" หมายความว่า ชนิดที่มีชั้นเกิดไฟต่ำกว่า 23 องศาเซลเซียสติดต่อกันมา

มาตรา 5 พระราชบัญญัตินี้ท่านว่ามีให้ปรับใช้แก่น้ำมันเชื้อเพลิงที่ใช้ในราชการทหารโดยเฉพาะ

หมวด 2

ใบอนุญาต

มาตรา 6 การเก็บและจำหน่ายน้ำมันเชื้อเพลิงทุกชนิดต้องได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงาน เว้นไว้แต่จะได้ออกรหัสไว้ในพระราชบัญญัตินี้เป็นอย่างอื่น

มาตรา 7 สถานที่สำหรับเก็บน้ำมันเชื้อเพลิงดังที่ได้กล่าวไว้ในพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำสยามนั้น ต้องได้รับใบอนุญาตและปฏิบัติตามความในพระราชบัญญัตินี้ด้วย

มาตรา 8 การขออนุญาตนั้น ต้องยื่นใบขอต่อเจ้าพนักงาน เมื่อเจ้าพนักงานได้พิจารณาเห็นเป็นการถูกต้องตามพระราชบัญญัตินี้แล้ว ก็ให้ออกใบอนุญาตให้ คำร้องขอและใบอนุญาตให้ใช้ตามแบบ ซึ่งจะได้ออกกำหนดไว้ในกฎเสนาบดี

มาตรา 9 บรรดาสถานที่ที่รับอนุญาตให้เก็บน้ำมันเชื้อเพลิงต้องมีป้ายตามชนิดและขนาดซึ่งเจ้าพนักงานจะได้กำหนดให้แสดงไว้ ณ ที่ที่เห็นได้ง่ายป้ายนั้นให้มีคำว่า "สถานที่รับอนุญาตเก็บน้ำมันเชื้อเพลิง ใบอนุญาตที่....."

มาตรา 10* ใบอนุญาตทุกฉบับหมดอายุในวันที่ 31 ธันวาคม

*[มาตรา 10 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติฯ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2496]

มาตรา 11 การขออนุญาตต่อใหม่ ต้องปฏิบัติเช่นเดียวกันกับเมื่อขออนุญาตขึ้นต้น

หมวด 3

น้ำมันเชื้อเพลิงที่ไม่ได้จำหน่ายขาย

ก. น้ำมันเชื้อเพลิงชนิดไม่น่ากลัวอันตราย

มาตรา 12 การเก็บน้ำมันเชื้อเพลิงชนิดไม่น่ากลัวอันตรายนั้น ถ้ามีปริมาณไม่เกิน 10,000 ลิตร ไม่ต้องรับใบอนุญาต

ข. น้ำมันเชื้อเพลิงชนิดธรรมดา

มาตรา 13 การเก็บน้ำมันเชื้อเพลิงชนิดธรรมดานั้น

(ก) ถ้ามีปริมาณไม่เกิน 200 ลิตร ไม่ต้องรับใบอนุญาต

(ข) ถ้ามีปริมาณเกิน 200 ลิตร แต่ไม่เกิน 2,500 ลิตร ต้องได้รับใบอนุญาตก่อน และต้องเก็บในสถานที่ซึ่งอยู่ไกลจากเรือนคนหรือเตาไฟ หรือที่สำหรับทำ หรือเก็บสินค้าต่าง ๆ อย่างน้อย 5 เมตรโดยรอบ

ห้ามมิให้เก็บน้ำมันเชื้อเพลิงชนิดธรรมดามีปริมาณเกิน 2,500 ลิตร

ค. น้ำมันเชื้อเพลิงชนิดน่ากลัวอันตราย

มาตรา 14 การเก็บน้ำมันเชื้อเพลิงชนิดน่ากลัวอันตรายนั้น

(ก) ถ้ามีปริมาณไม่เกิน 200 ลิตร ไม่ต้องมีใบอนุญาตแต่ต้องบรรจุไว้ในสิ่งที่ทำด้วยแก้วซึ่งปิดไว้เรียบร้อย หรือโลหะซึ่งปิดไว้เรียบร้อย ทั้งต้องมีป้ายหรือตัวอักษรคุณปิดไว้ให้อ่านได้ง่ายบอกชนิดน้ำมันและให้มีคำว่า "ไวไฟ" เขียนเติมลงด้วย ถ้ามีของหุ้มห่อชั้นนอกหรือหีบห่อที่ดี ต้องปิดป้ายไว้อย่างเดียวกันกับชั้นใน

(ข) ถ้ามีปริมาณเกิน 200 ลิตร แต่ไม่เกิน 2,500 ลิตร ต้องได้รับใบอนุญาตก่อนและต้องปฏิบัติตามที่บัญญัติไว้ในอนุมาตรา (ก) และต้องเก็บในสถานที่ซึ่งอยู่ไกลจากเรือนคนหรือเตาไฟ หรือที่สำหรับทำหรือเก็บสินค้าต่าง ๆ อย่างน้อย 10 เมตรโดยรอบ

ห้ามมิให้เก็บน้ำมันเชื้อเพลิงชนิดน่ากลัวอันตรายมีปริมาณเกิน 2,500 ลิตร

มาตรา 15 เมื่อเจ้าพนักงานพิจารณาเห็นว่าเป็นการจำเป็นที่จะต้องเก็บน้ำมันเชื้อเพลิงธรรมดา หรือชนิดน่ากลัวอันตรายไว้ในที่ใกล้กับสถานที่ ซึ่งต้องใช้ใช้น้ำมันนั้นเพื่อประโยชน์ หรือสะดวกแก่อุตสาหกรรมหรือการค้าขายอย่างใด เมื่อไม่มีที่เก็บซึ่งมีระยะห่างไกลโดยรอบดังกำหนดไว้ในเบื้องต้นนี้แล้ว ก็อนุญาตให้เก็บน้ำมันเชื้อเพลิงที่มีปริมาณไม่เกิน 2,500 ลิตรไว้ได้ แต่

(ก) ต้องเก็บไว้ในบ่อซึ่งทำด้วยคอนกรีตมีโครงเหล็กหรือถังเหล็กฝังลงไปในพื้นดินและมีที่ปิดมิดชิด บ่อหรือถังต้องให้มีปล่องอากาศสูงจากพื้นดินอย่างน้อย 4 เมตร และให้มีตะแกรงปิดปล่อง ตะแกรงให้ใช้ขนาดมิรูไม่น้อยกว่า 144 รู ต่อ 1 ตารางเซนติเมตร หรือ

(ข) เก็บไว้ในห้องที่สร้างด้วยอิฐหรือคอนกรีต หรือหิน หลังคาและเพดาน (ถ้ามี) ทำด้วยวัสดุที่ไม่เป็นเชื้อเพลิง ถ้าก่อด้วยอิฐหรือหิน ผนังห้องทุกด้านต้องหนาไม่ต่ำกว่า 23 เซนติเมตร ก่อด้วยซีเมนต์ และมีประตูปิดมิดชิดทำด้วยคอนกรีตหรือเหล็กหรือวัสดุอย่างอื่นตามที่เจ้าพนักงานจะเห็นชอบ

บ่อ ถังหรือห้องที่กล่าวนี้ ต้องปิดไว้เสมอทุกเวลา เว้นไว้แต่เมื่อเอาน้ำมันเข้าไว้ หรือเอาน้ำมัน
ออกเท่านั้น

บ่อ ถังหรือห้องที่กล่าวนี้ จะต้องทำให้เป็นที่พอใจของนายช่าง

มาตรา 16 ภายในที่เก็บน้ำมันตามที่บัญญัติไว้ตั้งแต่มาตรา 12 ถึงมาตรา 15 นั้น ห้ามมิให้ใช้ไฟ
ที่มีเปลวเลบได้โดยไม่มีวัตถุปิดบังหรือมีเตาไฟ หรือทำการหุงต้ม หรือมีวัตถุที่อาจลุกเป็นเพลิง

มาตรา 16 ทวิ* ส่วนราชการ องค์การของรัฐ หรือบุคคลใด ซึ่งมีความจำเป็นต้องเก็บน้ำมัน
เชื้อเพลิงชนิดธรรมดาหรือชนิดนำกลวอันตรายเป็นไปใช้ในราชการ ใช้ในกิจการอุตสาหกรรม หรือเกษตรกรรม
ของตนเองแล้วแต่กรณี มีจำนวนเกิน 2,500 ลิตร ต้องได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานตามพระราชบัญญัตินี้ และ
การเก็บต้องปฏิบัติตามบทบัญญัติมาตรา 19 มาตรา 20 มาตรา 34 มาตรา 35 และมาตรา 37 แล้วแต่กรณี

ในการอนุญาต ให้เจ้าพนักงานกำหนดจำนวนปริมาณสูงสุดของน้ำมันเชื้อเพลิงดังกล่าวที่ผู้
ได้รับอนุญาตอาจเก็บไว้ได้ในขณะใดขณะหนึ่งด้วย ทั้งนี้ โดยคำนึงถึงความจำเป็นในการใช้น้ำมันเชื้อเพลิงของ
ผู้ได้รับอนุญาต

*[มาตรา 16 ทวิ เพิ่มความโดยพระราชบัญญัติฯ (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2520]

หมวด 4

น้ำมันเชื้อเพลิงสำหรับจำหน่าย

ก. น้ำมันเชื้อเพลิงชนิดไม่นำกลวอันตรายเป็น

มาตรา 17 การเก็บน้ำมันเชื้อเพลิงชนิดไม่นำกลวอันตรายนั้น ถ้ามีปริมาณไม่เกิน 10,000 ลิตร
ไม่ต้องรับใบอนุญาต

ข. น้ำมันเชื้อเพลิงชนิดธรรมดา

มาตรา 18 การเก็บน้ำมันเชื้อเพลิงชนิดธรรมดามีปริมาณไม่เกิน 500 ลิตร จะเก็บและจำหน่ายได้
โดยไม่ต้องรับใบอนุญาต แต่ต้องเก็บและจำหน่ายในสถานที่ซึ่งได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานและต้องปฏิบัติ
ตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในกฎเสนาบดี

มาตรา 19 การเก็บน้ำมันเชื้อเพลิงชนิดธรรมดามีปริมาณเกิน 500 ลิตร แต่ไม่เกิน 5,000 ลิตรนั้น
ต้องได้รับใบอนุญาตก่อน และต้องเก็บในสถานที่ดังต่อไปนี้

(ก) ห้องที่เก็บน้ำมันเชื้อเพลิงนั้น ผนังและพื้นต้องทำด้วยหิน ซีเมนต์ คอนกรีต เหล็กหรืออิฐ
หลังคาและเพดาน (ถ้ามี) ต้องทำด้วยวัตถุที่ไม่เป็นเชื้อเพลิง และห้องที่เก็บน้ำมันนั้นจะต้องตั้งอยู่ห่างจากเตา
ไฟ หรือที่ทำการหุงต้มอย่างใด ๆ ภายในระยะอย่างน้อย 3 เมตรโดยรอบ หรือ

(ข) ถ้าจะอนุญาตให้เก็บไว้ในโรงเรือนที่สร้างด้วยไม้ หรือจาก หรือสิ่งหนึ่งสิ่งใดนอกจากที่
กล่าวไว้ในอนุมาตรา (ก) ที่เก็บน้ำมันนั้นจะต้องอยู่ไกลจากเรือนคนหรือเตาไฟ หรือที่สำหรับทำหรือเก็บสินค้า
ต่าง ๆ อย่างน้อย 25 เมตรโดยรอบ

ในการจำหน่ายขาย ต้องปฏิบัติตามกฎหมายดี

มาตรา 20 การเก็บน้ำมันเชื้อเพลิงชนิดธรรมดาที่มีได้เก็บในถังใหญ่มีปริมาณเกิน 5,000 ลิตรขึ้นไป ต้องได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานและต้องปฏิบัติตามบทบัญญัติในมาตราต่อไป

*ในกรณีที่เก็บน้ำมันเชื้อเพลิงชนิดธรรมดาในที่ซึ่งทำเป็นถังอยู่ใต้พื้นดินในสถานบริการน้ำมันเชื้อเพลิงนั้น ให้นำความในมาตรา 35 มาใช้บังคับโดยอนุโลม

*[ความในวรรคสองของมาตรา 20 เพิ่มความโดยพระราชบัญญัติฯ (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2530]

มาตรา 21 การที่จะขอใบอนุญาตทำสำหรับเก็บน้ำมันตามความในมาตรา 20 นั้น ต้องทำแผนผังสถานที่นั้นติดมาด้วยพร้อมทั้งแผนที่แสดงฐานะและลักษณะของโรงเรือนซึ่งอยู่ภายในระยะ 50 เมตรโดยรอบ แผนที่และแผนผังนั้นจะต้องใช้มาตราส่วนไม่ย่อมากกว่า 1 ใน 1000

มาตรา 22 ที่เก็บน้ำมันนั้น จะต้องกระทำให้อยู่ตามแผนผังที่นายช่างได้พิจารณาเห็นชอบแล้ว และจะต้องเป็นไปตามลักษณะ คือ

1. ผนังและพื้นก่อด้วยหินหรืออิฐ หรือทำด้วยซีเมนต์ คอนกรีต หรือเหล็กและต้องทำเป็นพื้นชั้นเดียว ผนังนั้นถ้าก่อด้วยอิฐหรือหิน จะต้องหนาอย่างน้อยไม่ต่ำกว่า 35 เซนติเมตร
2. ราวฝ้าผนังกับหลังคาโดยรอบ ต้องเว้นไว้ให้โปร่งเป็นตารางไม่ต่ำกว่า 50 เซนติเมตร ผนังที่ต่อติดริมพื้นต้องมีช่องลมเดินได้
3. หลังคาและเพดาน (ถ้ามี) ต้องทำด้วยวัสดุที่ไม่เป็นเชื้อเพลิง
4. ประตูถ้าทำด้วยไม้ ต้องมีขนาดหนาไม่น้อยกว่า 6 เซนติเมตร
5. บรรดาหน้าต่าง ต้องใช้บานเปิดออกภายนอก
6. ธรณีประตู ต้องสูงจากพื้นดินไม่น้อยกว่า 25 เซนติเมตร ธรณีหน้าต่างต้องสูงไม่น้อยกว่า 1.00 ม.

มาตรา 23 รอบที่เก็บน้ำมันนั้น ระยะห่างไม่น้อยกว่า 3 เมตร ต้องพุนดินยกขึ้นเป็นคัน ส่วนหนาของยอดคันดินนั้นต้องไม่ต่ำกว่า 75 เซนติเมตร ที่ภายในคันดินนี้จะต้องบรรจุน้ำมันได้ทั้งหมดตามปริมาณที่ได้รับอนุญาตให้เก็บไว้และภายในคันดินห้ามมิให้ทำพื้นด้วยวัสดุที่อาจเป็นเชื้อเพลิง

มาตรา 24 คันดินรอบที่เก็บน้ำมันนั้น ต้องมีระยะไกลจากเรือนคนหรือเตาไฟ หรือที่สำหรับทำหรือเก็บสินค้าต่าง ๆ อย่างน้อย 20 เมตรโดยรอบ

มาตรา 25 บรรดาท่อน้ำทั้งหลายที่ทำออกมาจากคันดินนั้น ต้องให้มีบานกั้นหรือประตูซึ่งจะให้เปิดเฉพาะต่อเมื่อเวลาจำเป็นให้น้ำไหลออกเท่านั้น

มาตรา 26 ห้ามมิให้ทำการบัดกรีหรือทำการอย่างหนึ่งอย่างใด โดยต้องใช้เพลิงหรือความร้อน เว้นไว้แต่จะทำในสถานที่หนึ่งต่างหาก ซึ่งจะต้องจัดให้มีไว้สำหรับการเหล่านี้ สถานที่นั้นต้องอยู่นอกแต่ใกล้ชิดกับคันดินและต้องเป็นสถานที่ทำด้วยวัสดุตั้งที่กล่าวไว้ในมาตรา 22 อนุมาตรา 1 ถึง 3 ในสถานที่ทำการที่กล่าวนี้ ห้ามมิให้เก็บน้ำมันเชื้อเพลิงไว้

มาตรา 27 ห้ามมิให้เก็บสิ่งของอย่างใดที่เป็นเชื้อเพลิง (นอกจากน้ำมันเชื้อเพลิงและสิ่งที่ทำขึ้นจากน้ำมันเชื้อเพลิงและวัสดุที่จำเป็นต้องใช้ประกอบ) ไว้ภายในคันดิน

มาตรา 28 ห้ามมิให้ใช้แสงไฟอย่างหนึ่งอย่างใดภายในคันดิน กิจการทุกอย่างที่จะกระทำภายในคันดินนั้นจะทำได้เฉพาะแต่เวลากลางวันเมื่อยังมีแสงอาทิตย์อยู่ เว้นไว้แต่จะได้รับอนุญาตพิเศษ

มาตรา 29 ห้ามมิให้มีสิ่งใดกีดกันช่องลมที่กล่าวไว้ในอนุมาตรา 2 แห่งมาตรา 22

ก. น้ำมันเชื้อเพลิงชนิดนํ้ากลั่นอันตราย

มาตรา 30 การเก็บและจำหน่ายน้ำมันเชื้อเพลิงชนิดนํ้ากลั่นอันตรายมีปริมาณไม่เกิน 300 ลิตร ให้บังคับตามความในมาตรา 18 และต้องปฏิบัติตามความในมาตรา 19 ด้วย

ผู้จำหน่ายน้ำมันเชื้อเพลิงจะต้องเตรียมทรายให้มีไว้สำหรับดับเพลิงได้ทันที ทรายนี้ต้องเก็บไว้ในที่ใกล้ หยิบได้สะดวกและให้เพียงพอตามส่วนสัมพันธ์ คือ ทราย 2 ปิบ ต่อน้ำมันเชื้อเพลิงชนิดนํ้ากลั่นอันตราย 10 ปิบ

มาตรา 31 ห้ามมิให้ออกใบอนุญาตให้เก็บน้ำมันเชื้อเพลิงชนิดนํ้ากลั่นอันตรายมีปริมาณเกิน 300 ลิตร แต่ไม่เกิน 1,000 ลิตร ไว้ นอกจากในที่ซึ่งทำเป็นถังเหล็กฝังจมอยู่ใต้ดินหรือทำเป็นห้องแยกเก็บอยู่เฉพาะแต่น้ำมันเป็นส่วนหนึ่งต่างหาก ห้องที่ว่านี้จะต้องเป็นไปตามเงื่อนไขดังต่อไปนี้ คือ

1. พื้นผนังและเพดาน ต้องทำด้วยวัตถุที่ไม่เป็นเชื้อเพลิง
2. ประตูต้องเป็นประตูปิดมิดชิดทำด้วยคอนกรีตหรือเหล็ก หรือวัตถุอย่างอื่นตามที่เจ้าพนักงานจะเห็นชอบ
3. มีระยะห่างจากเรือนคนหรือเตาไฟ หรือที่สำหรับทำหรือเก็บสินค้าต่าง ๆ อย่างน้อย 5 เมตรโดยรอบ
4. ต้องมีช่องลมบนหลังคาและมีช่องที่ฝาตอนใกล้พื้นเพื่อถ่ายอากาศ

มาตรา 32 ถ้าจะอนุญาตให้เก็บน้ำมันเชื้อเพลิงชนิดนํ้ากลั่นอันตรายไว้ในโรงเรือนที่สร้างด้วยไม้หรือจาก นอกจากที่กล่าวไว้ในมาตรา 31 ต้องปฏิบัติตามความในอนุมาตรา (ข) แห่งมาตรา 19

มาตรา 33 ในที่เก็บน้ำมันซึ่งทำเป็นห้องแยกอยู่ส่วนหนึ่งต่างหากตามความในมาตรา 31 และ 32 นั้นห้ามมิให้ขายย่อย เว้นไว้แต่จะขายทั้งปิบหรือหีบ ถ้าเก็บอยู่ในถังซึ่งฝังจมอยู่ใต้ดินจึงยอมให้ขายย่อยได้ แต่ถึงเช่นว่านี้จะต้องมีท่อสำหรับไขปิดและเปิดได้ให้เรียบร้อยโดยมิให้น้ำมันรั่วไหล

มาตรา 34 การเก็บน้ำมันเชื้อเพลิงชนิดนํ้ากลั่นอันตรายมีปริมาณเกิน 1,000 ลิตรที่มีได้เก็บในถังใหญ่ดังระบุไว้ในตอน ง.แห่งหมวดนี้ ท่านให้ปฏิบัติตามบทบัญญัติแห่งมาตรา 20 ถึง 29 เว้นแต่ระยะที่กล่าวไว้ในมาตรา 24 นั้น ให้เพิ่มขึ้นเป็น 30 เมตร

มาตรา 35* การเก็บน้ำมันเชื้อเพลิงชนิดนํ้ากลั่นอันตรายนอกจากที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้ ในถังใต้พื้นดินนั้น ต้องยื่นแผนผังโดยละเอียดแสดงการตั้งถัง การวางท่อ การตั้งเครื่องสูบของที่เก็บน้ำมันเชื้อเพลิงก่อน เมื่อได้รับอนุญาตแล้วจึงจะเก็บน้ำมันเชื้อเพลิงในถังนั้นได้

แผนผัง รูปแบบ ลักษณะและความปลอดภัยของสถานที่เก็บน้ำมันเชื้อเพลิงดังกล่าวของสถานบริการน้ำมันเชื้อเพลิง จะต้องเป็นไปตามมาตรฐานที่กรมโยธาธิการกำหนด

*[มาตรา 35 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติฯ (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2530]

มาตรา 36 ให้เจ้าพนักงานออกใบอนุญาตให้ต่อเมื่อได้ตรวจเห็นเป็นที่พอใจแล้ว เป็นต้นว่า

1. ถังและเครื่องสูบน้ำมันได้จัดทำเรียบร้อยแล้ว
2. ถังบรรจุน้ำมันได้ฝังลงในพื้นดิน และส่วนบนของถังต่ำกว่าระดับพื้นดินไม่น้อยกว่า 50

เซนติเมตร

3. ถังบรรจุน้ำมันมีท่อช่องลมติดไว้ ส่วนปลายของท่อมีตะแกรงปิดกั้นไว้ด้วย และอยู่สูงจากระดับพื้นดิน

ง. การเก็บน้ำมันเชื้อเพลิงชนิดธรรมดาและชนิดนำกลวอันตรายในถังใหญ่

มาตรา 37 การตั้งถังเก็บน้ำมันเชื้อเพลิงมีปริมาณเกิน 5,000 ลิตร ต้องได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานก่อน

มาตรา 38 การที่จะขอใบอนุญาตทำถังเก็บน้ำมันตามความใน มาตรา 37 นั้น ต้องทำแผนผังมาแสดงตามความในมาตรา 21

มาตรา 39* ถังที่เก็บน้ำมันเชื้อเพลิงนั้น ต้องทำตามแผนผังที่นายช่างได้พิจารณาเห็นชอบแล้ว และอยู่ในบังคับดังกล่าวต่อไปนี้

1. ถังบรรจุน้ำมันเชื้อเพลิงต้องทำด้วยเหล็กเหนียวถ่านอ่อน ตรึงด้วยหมุดหรือเชื่อมด้วยไฟฟ้า ให้แน่นมิให้น้ำมันรั่วไหลได้จนเป็นที่พอใจเจ้าพนักงาน

2. ช่องลมหรือท่อสำหรับถ่ายอากาศจากถัง ต้องมีตะแกรงลวด 2 ชั้น ตะแกรงต้องใช้ขนาดมีรูไม่น้อยกว่า 144 รู ใน 1 ตารางเซนติเมตร ถ้าจะไม่ใช้ตะแกรงลวดในที่กล่าวนี้ก็ต้องมีช่องลมหรือท่อสำหรับถ่ายอากาศอย่างปิดเปิดได้ตามที่เจ้าพนักงานเห็นชอบ

3. หลังคาคลุมถัง ต้องทำด้วยเหล็กหรือวัตถุที่ไม่เป็นเชื้อเพลิง

4. การตั้งถังที่เก็บน้ำมันเชื้อเพลิง ต้องมีระยะดังนี้คือ

(ก) ในการตั้งถังไม่รวมกันเป็นหมู่ถัง สำหรับเก็บน้ำมันเชื้อเพลิงชนิดนำกลวอันตรายหรือน้ำมันเชื้อเพลิงชนิดธรรมดา ถ้าเป็นถังตั้งตามแนวยืนระยะห่างระหว่างถังต่อถัง ต้องไม่น้อยกว่าเส้นผ่าศูนย์กลางของถัง ใบที่มีเส้นผ่าศูนย์กลางยาวกว่าหรือน้อยกว่าความกว้างของถังด้านที่ยาวกว่าหรือจะใช้ระยะไม่น้อยกว่า 30 เมตร ก็ได้ หรือถ้าเป็นถังตั้งตามแนวนอน ระยะห่างระหว่างถังต่อถัง ต้องไม่น้อยกว่าความยาวของถังใบที่ยาวกว่าหรือจะใช้ระยะไม่น้อยกว่า 30 เมตรก็ได้ แต่สำหรับถังที่ใช้เก็บน้ำมันเชื้อเพลิงชนิดไม่นำกลวอันตราย จะใช้ระยะห่างจากถังเก็บน้ำมันเชื้อเพลิงชนิดนำกลวอันตรายหรือน้ำมันเชื้อเพลิงชนิดธรรมดาไม่น้อยกว่า 6 เมตร ก็ได้

ในการตั้งถังรวมกันเป็นหมู่ถังสำหรับเก็บน้ำมันเชื้อเพลิงชนิดนำกลวอันตรายหรือน้ำมันเชื้อเพลิงชนิดธรรมดา ไม่ว่าจะมีถังที่ใช้เก็บน้ำมัน เชื้อเพลิงชนิดไม่นำกลวอันตรายรวมอยู่ด้วยหรือไม่ ถ้าเป็นถังตั้งตามแนวยืนระยะห่างระหว่างถังต่อถังต้องไม่น้อยกว่าครึ่งหนึ่งของเส้นผ่าศูนย์กลางของถังใบที่มีเส้นผ่าศูนย์กลางยาวกว่าหรือครึ่งหนึ่งของความกว้างของถังด้านที่ยาวกว่าหรือจะใช้ระยะไม่น้อยกว่า 15 เมตรก็ได้ หรือถ้าเป็นถังตั้งตามแนวนอน ระยะห่างระหว่างถังต่อถังจะใช้ระยะไม่น้อยกว่าครึ่งหนึ่งของความยาวของถังใบที่ยาวกว่าหรือจะใช้ระยะไม่น้อยกว่า 15 เมตรก็ได้

ในกรณีการตั้งถังรวมกันเป็นหมู่ถังตั้งแต่สองหมู่ขึ้นไปใกล้เคียงกัน ถังที่ตั้งสำหรับเก็บน้ำมันเชื้อเพลิงถังใดในหมู่ถังหนึ่งกับอีกถังหนึ่งในหมู่ถังที่ใกล้เคียงกันนั้น ให้ใช้ระยะห่างระหว่างถังต่อถังตามที่กำหนดไว้ในวรรคหนึ่ง มาใช้บังคับโดยอนุโลม

(ข) ถังต้องห่างจากเรือนคนหรือเตาไฟหรือที่สำหรับทำหรือ เก็บสินค้าต่าง ๆ อย่างน้อย 20 เมตร โดยรอบ

(ก) ถังต้องห่างจากรั้วบริเวณที่เก็บน้ำมันเชื้อเพลิงอย่างน้อย 8 เมตร

5. โดยรอบถังหรือหมู่ถังที่เก็บน้ำมันเชื้อเพลิงต้องทำเขื่อนหรือกำแพงล้อมไว้มีขนาดให้พอที่จะขังน้ำมันเชื้อเพลิงไว้ได้ภายในเขื่อนหรือกำแพงที่ล้อมนั้น เมื่อมีเหตุวิบัติเกิดแก่ถัง คือ

(ก) ถ้าเป็นถังที่เก็บน้ำมันเชื้อเพลิงชนิดธรรมดา ต้องพอที่จะขังน้ำมันเชื้อเพลิงไว้ได้ไม่น้อยกว่า 1 ใน 4 ของปริมาณน้ำมันเชื้อเพลิงในถังทั้งหมด

(ข) ถ้าเป็นถังที่เก็บน้ำมันเชื้อเพลิงชนิดนำกลวอันตราย ต้องพอที่จะขังน้ำมันเชื้อเพลิงไว้ได้ทั้งหมดมิให้ล้นไหลออกจากเขื่อนหรือกำแพงนั้นได้เลย

6. เขื่อนหรือกำแพงนั้น ต้องทำเครื่องป้องกันมิให้น้ำมันเชื้อเพลิงรั่วไหลไปตามทางท่อหรือรางน้ำได้

7. บริเวณที่เก็บน้ำมันเชื้อเพลิงนั้น ต้องทำรั้วล้อมรอบด้วยวัตถุที่ไม่เป็นเชื้อเพลิง และต้องมีขนาดสูงไม่น้อยกว่า 3 เมตร ทั้งต้องมีประตูทำด้วยคอนกรีตหรือเหล็กหรือวัตถุอย่างอื่นตามที่เจ้าพนักงานเห็นชอบ

8. ภายในบริเวณที่เก็บน้ำมันเชื้อเพลิง ต้องมีสายล่อฟ้าตามความเห็นชอบของนายช่าง

9. ต้องมีเครื่องดับเพลิงไว้ประจำในบริเวณที่เจ้าพนักงานกำหนดหรือเห็นชอบ

10. ต้องติดตั้งอุปกรณ์และสายดินเพื่อป้องกันอันตรายอันเกิดขึ้นจากประจุไฟฟ้าสถิตย์ ให้กระแสไฟฟ้าไหลต่อเนื่องจากแผ่นหลังคาติดต่อกับผนังของถังลงดินได้โดยสะดวกตามที่นายช่างกำหนดหรือเห็นชอบ

*[มาตรา 39 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติฯ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2508]

หมวด 5

การขนถ่ายน้ำมันเชื้อเพลิง

มาตรา 40 ผู้ควบคุมยานพาหนะที่เข้ามาในพระราชอาณาจักร ถ้ามีน้ำมันเชื้อเพลิงมาในยานพาหนะเข้าลักษณะที่บังคับว่าต้องมีใบอนุญาตเก็บตามพระราชบัญญัตินี้แล้ว ก่อนที่จะถ่ายน้ำมันจากยานพาหนะ ต้องแสดงด้วยหนังสือต่อเจ้าพนักงานผู้มีหน้าที่ว่าจะถ่ายน้ำมันเชื้อเพลิงนั้นขึ้นไว้ยังสถานที่ได้รับอนุญาตเก็บน้ำมันเชื้อเพลิงแห่งใด

มาตรา 41 ผู้นำไปซึ่งน้ำมันเชื้อเพลิงชนิดธรรมดาหรือชนิดนำกลวอันตรายมีปริมาณเกิน 200 ลิตรนั้น

1. ถ้านำไปโดยทางน้ำต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขว่าด้วยการบรรทุก หรือนำไปดั่งที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำสยาม และ

(ก) พาหนะที่บรรทุกต้องมีธงแดงขนาดยาว 80 เซนติเมตร กว้าง 45 เซนติเมตร ปักเป็นเครื่องหมาย ถ้าเป็นเวลากลางคืนต้องมีโคมไฟสีแดงจุดไว้เป็นเครื่องหมายในที่เห็นถนัด

(ข) เมื่อเป็นน้ำมันชนิดนำกล้วอันตรายต้องบรรจุในโลหะซึ่งปิดไว้เรียบร้อยทั้งต้องมีป้ายหรือตัวอักษรคนปิดไว้ให้อ่านได้ง่าย บอกชนิดน้ำมันและให้มีคำว่า “ไวไฟ” เขียนเติมลงด้วย แต่ถ้าภาชนะนั้นมีของหุ้มห่อชั้นนอกหรือหีบแล้ว ท่านว่าเพียงแต่มีป้ายปิดไว้ภายนอกของหุ้มห่อหรือหีบนั้น ๆ ก็เป็นการเพียงพอ

2. ถ้านำไปโดยรถไฟ ต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขว่าด้วยการบรรทุกหรือนำไปซึ่งน้ำมันเชื้อเพลิงดั่งที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติจัดการรถไฟและทางหลวงกับกฎข้อบังคับซึ่งออกตามความในพระราชบัญญัตินั้น

3. ถ้าน้ำมันชนิดนำกล้วอันตรายไปโดยทางอื่น นอกจากทางน้ำหรือทางรถไฟ ท่านว่าให้บรรจุไว้ในภาชนะที่สมควรดังระบุไว้ต่อไปนี้ คือ

(ก) บรรจุในปีบ

(ข) บรรจุในถังเหล็ก และถังใบหนึ่ง ๆ บรรจุน้ำมันไม่เกิน 300 ลิตร หรือ

(ค) บรรจุในรถถังตามแบบที่ได้รับอนุมัติแล้ว รถคันหนึ่ง ๆ บรรจุน้ำมันไม่เกิน 5000 ลิตร ถ้ามีรถถังพ่วงอยู่กับรถถังคันหน้าด้วยแล้วจำนวนบรรจุรวมกันทั้ง 2 คัน ต้องไม่เกิน 5000 ลิตร

ท่านให้ปิดป้ายที่อาจเห็นได้ชัดแจ้งวิธีเดียวกับที่กล่าวไว้ในอนุมาตรา 1 (ข) นั้น

หมวด 6

อำนาจและหน้าที่ของเจ้าพนักงาน

มาตรา 42 ให้เจ้าพนักงานผู้รับแต่งตั้งตามพระราชบัญญัตินี้ มีอำนาจเข้าตรวจตราในสถานที่เก็บหรือที่จำหน่ายน้ำมันเชื้อเพลิง ซึ่งได้รับใบอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ได้ทุกเมื่อในเวลากลางวัน ส่วนเวลากลางคืนให้ตรวจได้ แต่เมื่อมีเหตุสงสัยว่าจะมีภัยเกิดขึ้น

มาตรา 43 ถ้าปรากฏแก่เจ้าพนักงานว่า สถานที่เก็บน้ำมันแห่งใด มีลักษณะไม่ถูกต้องตามบทแห่งพระราชบัญญัติก็ดีหรือสมควรซ่อมแซมแก้ไขก็ดี เจ้าพนักงานจะสั่งโดยหนังสือให้ผู้ถือใบอนุญาตจัดการแก้ไขเปลี่ยนแปลงซ่อมแซมเสียภายในเวลาสมควรที่เจ้าพนักงานจะกำหนดให้ก็ได้ ถ้าผู้ถือใบอนุญาตละเลยไม่ปฏิบัติตามคำสั่งนั้นไซ้ นอกจากโทษที่ผู้กระทำการฝ่าฝืนจะพึงได้รับตามพระราชบัญญัตินี้แล้ว เจ้าพนักงานมีอำนาจที่จะสั่งถอนใบอนุญาตคืนเสียได้

เมื่อได้สั่งถอนใบอนุญาตแล้ว ถ้าน้ำมันมีอยู่เกินกว่าปริมาณที่จะเก็บไว้ได้ตามพระราชบัญญัตินี้ก็ให้

1. ผู้ที่ถูกถอนใบอนุญาตขนน้ำมันเชื้อเพลิงไปไว้ในสถานที่แห่งอื่น ซึ่งได้รับใบอนุญาต และต้องขนไปภายในเวลาที่เจ้าพนักงานจะกำหนดให้ หรือ

2. ถ้าจำเป็น เจ้าพนักงานจะขนไปและเก็บไว้ ณ ที่แห่งหนึ่งแห่งใดโดยผู้ถือใบอนุญาตที่ถูกถอนคืนนั้นต้องเป็นผู้เสียค่าใช้จ่าย

มาตรา 44 ผู้รับใบอนุญาตผู้ใดกระทำความผิดพระราชบัญญัตินี้สองครั้ง ภายในสิบสองเดือน เจ้าพนักงานมีอำนาจที่จะถอนคืนใบอนุญาตนั้นเสียได้ ในกรณีเช่นนี้ ถ้าน้ำมันมีอยู่เกินกว่าปริมาณที่จะเก็บไว้ได้ตามพระราชบัญญัตินี้ก็ให้ปฏิบัติตามความในมาตรา 43

มาตรา 45 ผู้รับใบอนุญาตมีหน้าที่รักษาระยะและเว้นที่ว่างไว้ ตามกำหนดในมาตรา 13 มาตรา 14 มาตรา 19 มาตรา 24 มาตรา 31 มาตรา 34 และมาตรา 39

ถ้าปรากฏขึ้นว่าระยะที่กำหนดไว้ไม่เป็นไปตามกำหนดเดิม ต้องถือว่าเป็นความผิดของผู้รับใบอนุญาต และให้ถือว่าสถานที่เก็บน้ำมันแห่งนั้นมีลักษณะไม่ต้องตามพระราชบัญญัติ เจ้าพนักงานมีอำนาจสั่งการได้ดังกล่าวไว้ในมาตรา 43

มาตรา 46 เจ้าพนักงานมีอำนาจทุกเมื่อที่จะทดลองน้ำมันเชื้อเพลิงด้วยเครื่องทดลองชนิดที่ระบุไว้ในกฎเสนาบดี

ถ้าบริษัทหรือบุคคลประสงค์จะตรวจเทียบเคียงเครื่องทดลองของตนกับเครื่องของรัฐบาลที่กำหนดไว้นั้น ก็ให้รับตรวจเทียบเคียง ณ สถานที่อันระบุไว้ในกฎเสนาบดี

มาตรา 47 ผู้ใดได้รับคำสั่งตามความในมาตรา 43 ก็ดี หรือใบอนุญาตถูกเพิกถอนตามความในมาตรา 44 ก็ดี ถ้าผู้นั้นเห็นว่าคำวินิจฉัยของเจ้าพนักงานไม่ชอบด้วยพระราชบัญญัตินี้ จะร้องขอความวินิจฉัยต่อเสนาบดีอีกชั้นหนึ่งก็ได้ เมื่อเสนาบดีได้วินิจฉัยอย่างใด ให้ถือเป็นคำสั่งเด็ดขาด

แต่ในระหว่างรอคำวินิจฉัยของเสนาบดีนั้น ผู้ที่ได้รับคำสั่งจากเจ้าพนักงานต้องปฏิบัติตามคำสั่งนั้น เว้นไว้แต่เสนาบดีจะได้มีคำสั่งให้รอการบังคับนั้นไว้ชั่วคราว

หมวด 7

บทกำหนดโทษ

มาตรา 48* ผู้ใดเก็บน้ำมันเชื้อเพลิงไว้หรือทำการจำหน่ายน้ำมันเชื้อเพลิงโดยมิได้รับใบอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ ถ้ามิใช่จำหน่ายต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ถ้าปรากฏว่าเป็นน้ำมันที่มีไว้จำหน่าย ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ส่วนน้ำมันเชื้อเพลิงที่ไม่ได้รับอนุญาตนั้นให้เจ้าพนักงานมีอำนาจที่จะสั่งให้จัดการตามความที่กล่าวไว้ในมาตรา 43

*[มาตรา 48 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติฯ (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2520]

มาตรา 49* ผู้ใดเมื่อได้รับอนุญาตแล้ว ละเลยไม่ปิดป้ายเครื่องหมายที่ได้รับอนุญาตตามชนิด และขนาดซึ่งได้กำหนดไว้ในมาตรา 9 ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาทกับทั้งให้ปรับเพิ่มอีกเป็นรายวัน ละหนึ่งร้อยบาททุกวันไปตลอดเวลาที่ไม่ได้กระทำความผิดในมาตรานั้น นับตั้งแต่วันสุดท้ายแห่งเวลาที่เจ้าพนักงานได้กำหนดให้

*[มาตรา 49 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติฯ (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2520]

มาตรา 50* ผู้ใดเมื่อได้รับคำสั่งจากเจ้าพนักงานให้ซ่อมแซมที่เก็บน้ำมันเชื้อเพลิงหรือให้ขนย้าย น้ำมันเชื้อเพลิงตามความในมาตรา 43 หรือ มาตรา 44 ละเลยไม่กระทำความผิดตามคำสั่งภายในเวลาที่ได้กำหนดไว้ ต้อง ระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับกับทั้งให้ปรับเพิ่มอีกเป็น รายวัน ละหนึ่งร้อยบาททุกวันไปตลอดเวลาที่ไม่ได้กระทำความผิดตามคำสั่งนั้น นับตั้งแต่วันสุดท้ายแห่งเวลาที่เจ้า พนักงานได้กำหนดให้ทำ

*[มาตรา 50 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติฯ (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2520]

มาตรา 51* ผู้ควบคุมยานพาหนะผู้ใดละเลยไม่แจ้งความเป็นหนังสือตามที่ได้บัญญัติไว้ใน มาตรา 40 ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองหมื่นบาท

*[มาตรา 51 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติฯ (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2520]

มาตรา 52* ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขในใบอนุญาต หรือกฎกระทรวง หรือทำการขนย้ายน้ำมัน เชื้อเพลิงชนิดน่ากลัวอันตราย หรือยินยอมให้มีการขนย้ายโดยมิได้ปฏิบัติตามที่กำหนดไว้ในมาตรา 41 ต้อง ระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

*[มาตรา 52 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติฯ (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2520]

มาตรา 53* ผู้ใดกระทำความผิดอย่างอื่น ๆ นอกจากที่ได้กล่าวมาแล้ว

(ก) ถ้าเป็นความผิด ต้องด้วยข้อห้ามตามบัญญัติในหมวด 3 ต้องระวางโทษปรับไม่เกินครั้งละ หนึ่งพันบาท

(ข) ถ้าเป็นความผิด ต้องด้วยข้อห้ามตามบัญญัติในหมวด 4 ต้องระวางโทษปรับไม่เกินครั้งละ สองพันบาท

*[มาตรา 53 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติฯ (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2520]

หมวด 8

เบ็ดเตล็ด

มาตรา 54 ห้ามมิให้เก็บน้ำมันเชื้อเพลิงชนิดน่ากลัวอันตรายรวมไว้ในสถานที่ซึ่งได้รับ ใบอนุญาตสำหรับเก็บน้ำมันเชื้อเพลิงชนิดธรรมดา ส่วนน้ำมันเชื้อเพลิงชนิดธรรมดาก็จะเก็บรวมไว้ในที่ซึ่งได้รับ ใบอนุญาตให้เก็บน้ำมันชนิดน่ากลัวอันตรายนั้นก็ได้ แต่เมื่อรวมน้ำมันทั้งสองชนิดเข้าแล้วต้องมิให้เกินกว่า ปริมาณที่กำหนดไว้ในใบอนุญาต

มาตรา 55 สถานที่ที่ใช้เก็บน้ำมันเชื้อเพลิงอยู่ก่อนออกพระราชบัญญัตินี้ ท่านให้ผ่อนผันให้เจ้าของมีเวลาจัดการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติที่กำหนดต่อไปนี้ คือ

การเก็บตามหมวด 3 และตามมาตรา 17 แห่งหมวด 4 ผ่อนเวลาให้สามเดือน การเก็บตามมาตรา 18 มาตรา 19 มาตรา 30 ถึงมาตรา 33 มาตรา 35 และมาตรา 36 แห่งหมวด 4 ผ่อนเวลาให้หกเดือน

การเก็บตามมาตรา 20 มาตรา 22 ถึงมาตรา 28 มาตรา 34 มาตรา 37 ถึงมาตรา 39 แห่งหมวด 4 และตามมาตรา 54 แห่งหมวด 8 ผ่อนเวลาให้หนึ่งปี

การผ่อนเวลาดังนี้ให้นับตั้งแต่วันใช้พระราชบัญญัตินี้เป็นต้นไป

มาตรา 56 ให้เสนาบดีมีหน้าที่รักษาการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎเสนาบดีตั้งเจ้าพนักงาน นายช่าง กำหนดอัตราค่าธรรมเนียมและว่าด้วยกิจการอื่น ๆ เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามบทแห่งพระราชบัญญัตินี้

กฎเสนาบดีนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

ประกาศมา ณ วันที่ 22 สิงหาคม พุทธศักราช 2474 เป็นปีที่ 7 ในรัชกาลปัจจุบัน

พระราชบัญญัติว่าด้วยการเก็บรักษาน้ำมันเชื้อเพลิง (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2496

*[รก.2496/3/42/6 มกราคม 2496]

พระราชบัญญัติว่าด้วยการเก็บรักษาน้ำมันเชื้อเพลิง (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2508

หมายเหตุ:- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เพื่อปรับปรุง การสร้างถังที่เก็บน้ำมันเชื้อเพลิงให้ปลอดภัยตามมาตรฐานและประหยัด จึงสมควรแก้ไขกฎหมายว่าด้วยการเก็บรักษาน้ำมันเชื้อเพลิงเสียใหม่

*[รก.2508/73/706/7 กันยายน 2508]

พระราชบัญญัติว่าด้วยการเก็บรักษาน้ำมันเชื้อเพลิง (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2520

หมายเหตุ:- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากพระราชบัญญัติว่าด้วยการเก็บรักษาน้ำมันเชื้อเพลิง พุทธศักราช 2474 ได้กำหนดให้เก็บน้ำมันเชื้อเพลิงชนิดธรรมดาและชนิดนำกลั้วอันตรายที่ไม่ได้มีไว้เพื่อจำหน่ายหรือขายได้ไม่เกิน 2,500 ลิตร แต่ส่วนราชการ องค์การของรัฐ ผู้ประกอบกิจการอุตสาหกรรม หรือเกษตรกรรมบางแห่งมีความจำเป็นต้องเก็บรักษาน้ำมันเชื้อเพลิงไว้เพื่อใช้ในราชการ ในกิจการอุตสาหกรรม หรือเกษตรกรรมเกินกว่าปริมาณที่กฎหมายกำหนด กับทั้งบทลงโทษในกฎหมายดังกล่าวได้กำหนดอัตราโทษไว้ต่ำไม่สอดคล้องกับอัตราโทษที่บัญญัติไว้ในกฎหมายอื่น จำเป็นต้องแก้ไขกฎหมายให้มีการอนุญาตให้ส่วนราชการ องค์การของรัฐ ผู้ประกอบกิจการอุตสาหกรรม หรือเกษตรกรรมดังกล่าวเก็บรักษาน้ำมันเชื้อเพลิงไว้ได้ตามความจำเป็นและแก้ไขอัตราโทษเสียใหม่ จึงต้องตราพระราชบัญญัตินี้ขึ้น

*[รก.2520/97/1พ/19 ตุลาคม 2520]

พระราชบัญญัติว่าด้วยการเก็บรักษาน้ำมันเชื้อเพลิง (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2530

หมายเหตุ:- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่พระราชบัญญัติว่าด้วยการเก็บรักษาน้ำมันเชื้อเพลิง พุทธศักราช 2474 ที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบัน มิได้มีบทบัญญัติเกี่ยวกับหลักเกณฑ์ วิธีการเก็บรักษาน้ำมันเชื้อเพลิงชนิดธรรมดา ในสถานบริการน้ำมันเชื้อเพลิงไว้ในถังใต้พื้นดินโดยเฉพาะและยังกำหนดอนุญาตให้เก็บรักษาน้ำมันเชื้อเพลิงชนิดนำกลั่นอันตรายไว้ในถังใต้พื้นดินมีปริมาณไม่เกิน 5,000 ลิตร เท่านั้น ทำให้เกิดปัญหาในการขนส่งน้ำมันเชื้อเพลิงที่จะต้องกระทำบ่อยครั้ง อันเป็นผลให้เกิดปัญหาด้านการขนถ่าย การจราจร และอาจเกิดอันตรายได้ง่าย ประกอบกับในปัจจุบันปริมาณรถยนต์และปริมาณการใช้น้ำมันเชื้อเพลิงได้เพิ่มมากขึ้น เทคโนโลยีในการเก็บรักษาน้ำมันเชื้อเพลิงได้พัฒนาสูงขึ้น การเก็บรักษาน้ำมันเชื้อเพลิงไว้ในถังใต้พื้นดินมีความปลอดภัยสูง สมควรให้มีสถานบริการน้ำมันเชื้อเพลิงเพื่อเก็บรักษาน้ำมันเชื้อเพลิงให้เหมาะสมกับกาลสมัย และเพื่อให้เป็นไปตามมาตรฐานสากล จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

*[รก.2530/269/58พ/28 ธันวาคม 2530]